

๑. ข้อใดเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของวรรณคดี
- ก แสดงให้เห็นหลักการแต่งร้อยแก้วและร้อยกรอง
 - ข เป็นแบบอย่างของการใช้ถ้อยคำและสำนวนโวหาร
 - ค เป็นเครื่องให้ความบันเทิง มีอารมณ์แจ่มใสเบิกบาน
 - ง ก่อให้เกิดความรู้สึกรับรู้และความคิดเห็นหลายแง่
๒. เพราะเหตุใดเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไปวรรณคดีจึงต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย
- ก เพราะกวีต้องการให้วรรณคดีที่แต่งขึ้นเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน
 - ข เพราะกวีต้องการจะอ้างอิงถึงเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์
 - ค เพราะกวีต้องการให้เรื่องที่แต่งขึ้นสะท้อนสภาพเหตุการณ์ในสมัยนั้น
 - ง เพราะกวีต้องการให้งานเขียนที่ออกมามีรูปแบบที่แตกต่างจากงานเขียนเดิม
๓. ข้อใดเป็นลักษณะของวรรณคดีสมัยสุโขทัย
- ก เป็นวรรณคดีศาสนา
 - ข มุ่งบรรยายวัฒนธรรม
 - ค เป็นวรรณคดีประยุกต์
 - ง มุ่งบรรยายสภาพบ้านเมือง
๔. “กูไปหมู่บ้านเมือง ได้ช้างได้วง ได้บัวได้นาง ได้เงือนได้ทอง กูเอามาเวนแก่พ่อกู” ข้อความนี้สะท้อนให้เห็นถึงคุณธรรมข้อใด
- ก ความเมตตา
 - ข ความกตัญญู
 - ค ความซื่อสัตย์
 - ง ความยุติธรรม
๕. คำสอนในสุภาษิตพระร่วงเรื่องใดเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตัวต่อผู้ใหญ่
- ก คิดแล้วจึงเจรจา
 - ข อาสาเจ้าจนตัวตาย
 - ค หน้าศึกอย่าอ่อนใจ
 - ง ท่านสอนอย่าสอนตอบ

๖. คุณค่าทางวรรณคดีของเรื่อง ไตรภูมิพระร่วง เป็นอย่างไร
- ก ชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์บ้านเมืองในอดีต
 - ข ให้ความรู้ทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
 - ค เป็นคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาเล่มสำคัญของไทย
 - ง ให้ความรู้ทางภูมิศาสตร์ในสมัยโบราณอย่างครบถ้วน
๗. ลิลิตโองการแช่งน้ำเกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุใด
- ก การทำศึก
 - ข การทำพิธีคล้องช้าง
 - ค การละเล่นในสมัยนั้น
 - ง การแสดงความจงรักภักดีของข้าราชการ
๘. ลิลิตพระลอให้แง่คิดที่โดดเด่นในเรื่องอะไร
- ก ความรัก
 - ข ความกล้าหาญ
 - ค ความพยายาม
 - ง ถูกทุกข้อ
๙. วรรณคดีสมัยอยุธยาตอนต้น แตกต่างจาก สมัยสุโขทัยในด้านใด
- ก ผู้แต่ง
 - ข เนื้อเรื่อง
 - ค ลักษณะคำประพันธ์
 - ง จุดมุ่งหมายในการแต่ง
๑๐. เรื่อง ไตรภูมิพระร่วง เป็นวรรณคดีที่มุ่งสอนให้ประชาชนตั้งอยู่ใน คุณงามความดี แต่จะดียิ่งขึ้นหากนำข้อคิดคำสอนในวรรณคดีเรื่องใดไปปฏิบัติ
- ก สุภาษิตพระร่วง
 - ข ลิลิตโองการแช่งน้ำ
 - ค ตำรับท้าวศรีจุฬาลักษณ์
 - ง ถูกทั้งข้อ ข และ ค
๑๑. เหตุใดบทละครเรื่อง อิเหนา จึงได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสรว่าเป็นยอดแห่ง กลอนบทละครรำ
- ก ใช้ภาษาสละสลวย เสริมจินตนาการ
 - ข แฝงคุณค่าด้านคุณธรรมและจริยธรรม
 - ค เนื้อหาสอดคล้องกับการแสดงนาฏศิลป์
 - ง ถูกทุกข้อ
๑๒. เนื้อเรื่องของบทละครเรื่อง อิเหนา มีเค้าความจริงจากประวัติศาสตร์ชาติใด
- ก ขวา
 - ค เขมร
 - ข มอญ
 - ง มลายู

๑๓. รัชกาลที่ ๒ ทรงพระราชนิพนธ์บทละครเรื่อง
อิเหนา โดยดำเนินเรื่องตามวรรณกรรมเรื่องใด

- ก ดาหลัง ข อิเหนาเล็ก
ค อิเหนาใหญ่ ง นิทานปันทิ

๑๔. บทละครเรื่อง อิเหนา ใช้เล่นละครประเภทใด

- ก ละครใน ค ละครชาตรี
ข ละครนอก ง ละครดึกดำบรรพ์

๑๕. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับละครใน

- ก ผู้แสดงเป็นหญิงล้วน
ข ผู้แสดงมีทั้งนางในและชาวบ้าน
ค ผู้แสดงเป็นชายและหญิงที่อยู่ในพระราชวัง
ง เป็นการแสดงที่ให้ประชาชนเข้ามาชมภายใน

พระราชวัง

๑๖. แนวคิดสำคัญของเรื่อง อิเหนา คือข้อใด

- ก ใครดีใครได้
ข รักชาติยิ่งชีพ
ค ที่ใดมีรักที่นั่นมีทุกข์
ง ธรรมะย่อมคุ้มครองผู้ประพฤติธรรม

๑๗. ข้อใดไม่ใช่ตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง อิเหนา ตอน
ศึกกะหมังกุหนิง

- ก สียะตรา ค วิทยาสะก่า
ข หนันทยา ง สังคามาระตา

๑๘. ตัวละครใดมีบุคลิกลักษณะของการมีความรู้สึกผิด
ชอบชั่วดีและควรยึดถือ เป็นแบบอย่าง

- ก ท้าวดาหา ค อิเหนา
ข จินตะหรา ง ท้าวกูเรปัน

๑๙. “ถึงว่ากษัตริย์ทั้งสี่กรุง จะมาช่วยรบพุ่งเป็น
ศึกใหญ่” ข้อใดไม่ตรงความหมายกับคำที่พิมพ์ตัวหนา

- ก ดาหา ค มะเดหวี
ข กาหลัง ง สิงหัดสำหรับ

อ่านบทร้อยกรอง แล้วตอบคำถาม ข้อ ๒๐-๒๑

จนลูกเราร้างคู่ตนาหงัน

ไปหลงรักผูกพันมันหมาย

จะให้ชิงผัวเขาเอาเดียวดาย

ช่างไม่อายไพร่ฟ้าประชาชน

๒๐. ใครเป็นตัวการที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ตาม คำ
กล่าวนี

- ก ท้าวดาหา ค ท้าวหนันทยา
ข ท้าวกูเรปัน ง ท้าวกะหมังกุหนิง

๒๑. “ลูกเรา” หมายถึงใคร

- ก อิเหนา ค จินตะหรา
ข บุชบา ง วิทยาสะก่า

๒๒. “แต่การศึกครั้งนี้ไม่ควรเป็น

เกิดเชิญเพราะลูกอัปลักษณ์

จะมีคู่ชาก็ไม่รัก

จึงหักให้สาสมใจ”

บทร้อยกรองนี้ผู้กล่าวมีความประสงค์ใดเป็น

สำคัญ

ก ระบายความน้อยใจ

ข อ่อนวอนขอความเห็นใจ

ค ตัดพ้อต่อว่าให้เห็นว่าแค้นใจ

ง ประชดประชันด้วยความเจ็บปวด

๒๓. “ประการหนึ่งถ้าว่าข้าวันไป

ทัพใหญ่จะมาพร้อมยังดาหา

จะต้องหักหนักมือโยธา

เห็นจะยากยิ่งกว่านี้ไป”

บทร้อยกรองนี้แสดงถึงอุปนิสัยของผู้พูดอย่างไร

ก กระตือรือร้น ค ไม่ย่อท้อ

ข ไม่ประมาท ง มองการณ์ไกล

๒๔. อิเหนายอมยกทัพไปป้องกันเมืองดาหาเพราะเหตุ
ใดสำคัญที่สุด

ก เกรงอาญาของบิดา

ข เห็นแก่ชื่อเสียงของวงศ์เทวา

ค เห็นว่าตนเองเป็นต้นเหตุแห่งสงคราม

ง เห็นแก่ความเป็นญาติกับท้าวดาหาและนางบุชบา

๒๕. “ตะลุมบอนพอนพันกันกลางแปลง

ต่อแย้งยุทธชิงชัย

ดาयरดับทับกันดังพอนฟาง

เลือดนองท้องช้างเหลวไหล”

บทร้อยกรองนี้ควรอ่านด้วยน้ำเสียงอย่างไร

ก แหม่นใส ค แข็งกร้าว

ข ตื่นเต้น ง แผ่วเบา

๒๖. “อันกรุงไกรไศศุรย์ทั้งสอง จะเป็นทองแผ่นเดียว
ไปวันหน้า” คำที่พิมพ์เป็นตัวหนามีความหมายว่า

อย่างไร

ก สาบานเป็นพี่น้องกัน

ข รวมบ้านเมืองเข้าด้วยกัน

ค ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่น

ง เกี่ยวดองกันโดยการแต่งงาน

๒๗. ความรักข้อใดก่อให้เกิดความทุกข์

ก รักโดยมีอาจห้ามใจ

ข รักด้วยความลุ่มหลง

ค รักด้วยความต้องการเป็นเจ้าของ

ง ถูกทุกข้อ

๒๘. ข้อใดเป็นทรศนะเกี่ยวกับผู้หญิงที่ไม่ได้ สะท้อนจากเรื่อง อิเหนา ตอน ศีกกะหมิงกุหนิง

ก ผู้หญิงงามเป็นชนวนของสงคราม

ข ผู้หญิงที่แย่งสามีผู้อื่นเป็นที่น่ารังเกียจ

ค ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วเป็นสมบัติของสามี

ง ผู้หญิงที่เป็นมายันหันมาข่มขืนได้รับความอับอาย

๒๙. ข้อใดไม่ใช่ตำแหน่งมเหสีแห่งวงศ์เทวา

ក តិក្ខុ

ค. กุเรป็น

ข มะเดหวี

ง ประโคมสุหรี

๓๐. “ดั่งหิ่งห้อยจะแข่งแสงอาทิตย์ เห็นผิกระบอบบุราณมา”

ข้อใดตรงกับความหมายของคำที่พิมพ์ เป็นตัวหนา

ก ไม่มีทางสู้

๖ เสี่ยงเปรียบ

ค ตกเป็นรอง

ง ถูกทุกข้อ